

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Budapest

Pf. 773.

1535

Ügyszám: IV/2867/2015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/2867-5/2015.</u>	
Érkezett: 2016 FEBR 15.	
Példány: <u>1</u>	Kezelőiroda: <u>P1</u>
Melléklet: <u>0</u> db	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] a fenti
ügyszámon folyamatban lévő ügyben a [REDACTED]
már korábban csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőjeként eljárva az alábbi

kiegészítést

terjesztem a Tisztelt Alkotmánybíróság elé.

Mind a 2015. augusztus 7. napján kelt alkotmányjogi panaszomban, mind a 2015. november 5. napján kelt indítvány-kiegészítemben a támadott bírói ítéletek Alaptörvény-ellenessége kapcsán előadtam, hogy az ügyben eljáró bíróságok ítéleteik meghozatala során a véleménynyilvánítás szabadságát, és a lényegtelen pontatlanságnak minősíthető közlések körét oly módon kiterjesztően értelmezték, hogy a panaszosokat elzárták a jóhírnevüket sértő tényállítások korrekciójától, ezzel pedig az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését sértve a panaszosok vonatkozásában nem biztosították azon jogot, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jó hírnevét tiszteletben tartsák.

Az ügyben eljáró bíróságok ítélezésük során ebben a körben a sajtóhelyreigazítás kapcsán született PK állásfoglalásokra, különösen a PK 12. Számú állásfoglalásra hivatkoztak.

Álláspontom szerint a bíróságok eljárása - meg nem engedett - bírói jogalkotást valósított meg, amely körben utalni kívánok az alábbi jogirodalmi összefoglalóra;

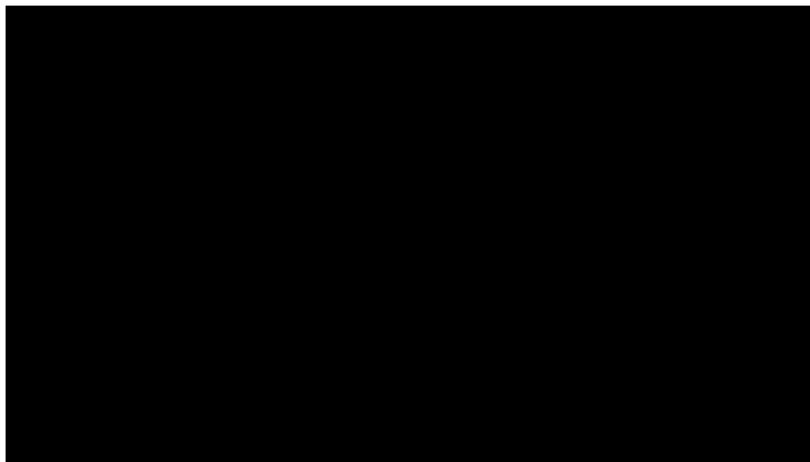
“A bírói jogértelmezés korlátlan szabadságára, amely végül átcsap a szabad jogalakításba, az alkotmányozó hatalom elvonására (...) az erre feljogosított választott testülettől, elsőként a bírói hatalmat a többi hatalmi ág közül kiemelő angolszász jogrendszerből (...) hívták fel a figyelmet, de ugyanez volt megállapítható az európai nemzetek feletti bírászkodásról (...). A szerzők nem tartózkodnak az erős

megfogalmazásoktól: a bíróságok elbitorolják a politikai hatalmat a választott hatalmi ágtól; többségellenesek; az általuk helyesnek tartott eredményekhez igazítják az érveiket; ideológiai aktivitás vezérli őket; szabadon állapítják meg az igazságszolgáltatás mozgásterét; aláássák a szabadságot, demokráciát, sőt végső soron magát a jogállamiságot is; bírói diktatúrát valósítanak meg; a számonkérhetőség hiánya mögé bújnak; lerombolják a szuverenitást; mély cinizmus által áthatott saját ortodoxiát hoznak létre; az alkotmány elsődlegességét bírói elsődlegességét alakítják; manipulált értékekre hivatkoznak; teljességgel kiszámíthatatlanok; elfelejtkeznek arról, hogy eredetileg konkrét ügyeket kellett volna megoldaniuk filozofálgatás nélkül, és folytathatnók a sort.”¹

Álláspontom szerint az alkotmányjogi panasz megalapozottságát a már eddig előadottaknak megfelelően alátámasztják a hivatkozott összefoglaló által felhívott megfontolások, mivel a **PK 12. számú állásfoglalás éppen azért, mert korlátlan teret ad a bírói önkénynek annak megítélése során, hogy mi az ami lényegtelen, és mi az ami lényeges, már önmagában is Alaptörvény-ellenes**, hiszen azt az **objektív tényt**, hogy egy közlés valós-e, vagy valótlan, a jelentősége tekintetében bírói **mérlegelés tárgyává teszi**.

Budapest, 2016. február hó 10. napja

Tisztelettel,

¹ Varga Zs. András: Eszményből bálvány? - A joguralom dogmatikája, Századvég Kiadó, 2015, 18.o.